

Dospělostí skautské dobrodružství nekončí

Jet na mezinárodní skautskou akci jako účastník jsem ve čtyřiašedesáti stíhl úplně na poslední chvíli. A jako snad každý účastník podobné parády nikdy nebudu litovat a okamžitě se přidávám k těm, co podobné akce hlasitě doporučují: Děcka, jeďte, je to super!

JAKUB AMBROZEK – MRAVENEC

FOTO PROKOP LAICHTER – DODO

ČEŠI SE NA ZÁVĚREČNÉM CEREMONIÁLU NEZTRATILI!

Na Moot 2017 na Islandu nás z Česka vyrazilo asi padesát. Nejvíce času jsme spolu strávili nejspíš na přípravném víkendu. Pak jsme se ještě jednou viděli před zahajovacím ceremoniálem, když nám vedoucí kontingentu Ňuf rozdál vyfasované šátky, nášivky a moskytiéry*. (* Že byste jejich využití předpokládali

v úplně jiných částech světa? Já taky. Tu svou jsem nakonec nepoužil, ale nejednou jsem po ní už už sahal. To když se mé osobní hejno islandských mušek vzdalo veškeré zbylé slušnosti a jalo se pořádat závod o to, která šťastná [hmyz] mi dříve poslouží jako velmi nečekaná sváča.) A to bylo na dlouho naposled.

Jak skauti obsadili Island

Samotnou akci jsme totiž trávili v desetičlenných patrolách, které byly rozděleny s jasným záměrem absolutní mezinárodnosti. Ta naše? Australanka, Australan, dva Kanadané, dva Britové, Kolumbijka, Peruánka, Panamka a Čech. V kmeni, který tvořily vždy čtyři patroly, k tomu pak přibyli ještě obyvatelé

World Scout Moot

- Mezinárodní skautská akce pro rovery, kromě světové edice se koná například celoamerický moot
- Účastníci jsou ve věku 18–25 let, starší mohou jet jako servistým (IST) nebo vedení kontingentu (CMT)
- Akce se skládá ze dvou částí – z expedice a společného tábora
- Koná se jednou za 4 roky, vždy uprostřed mezi světovými jamboree
- Letos to bylo od 24. 7. do 2. 8. na Islandu, příští se koná v roce 2021 v Irsku
- Letošní 15. světový moot byl s pěti tisíci návštěvníky z 90+ zemí doposud největší

Hong Kongu, Nizozemska, Švýcarska, Maďarska, Portugalska, Švédsko, Islandu, Německa, Kostariky nebo Japonska.

Naštěstí jsme byli na skautské akci, nikoli na soustředění místní pobočky Řádu národa. Tím pádem jsme v tomhle multikulti mixu nebyli na nože, nýbrž jako doma – a stal se nám na deset dní rodinou. Společně jsme zjišťovali zajímavé věci o sobě navzájem i o našich rodných krajích, společně jsme si povídali, vařili a užívali si pestrý program.

V prvních pěti dnech jsme si byli se zbytkem českého kontingentu dokonce ještě vzdálenější než jindy. Byli jsme totiž rozděleni a rozvezeni na 11 různých expedičních center do nejrůznějších míst na Islandu. Od polárního kruhu přes horké prameny, ledovce a národní parky až po města a městečka. Znamenalo to mimo jiné přesun pěti tisíc lidí v jeden den. Při 330 000 obyvatelích Islandu to znamenalo – jak nám konec konců řekl sám Jón, šéf celého mootu – vypůjčení všech autobusů největší dopravní společnosti na Islandu. Islandská organizace ale fungovala výborně, zvláště když uvážíme, že Islandané hostili skoro dvakrát tolik skautů a skautek, než kolik má členů jejich

FOTO ANEŽKA TICHÁ

EXPEDIČNÍ CENTRUM HEIMALAND

národní asociace, nebo že moot byl v době konání desátým největším sídlem na Islandu.

Nuže, expediční centra

To naše nebylo na ledovci ani pod vodopádem, ale na planině u města Selfoss v jihozápadní části Islandu. Dejte dohromady planinu a islandský vítr, který umí být krutý v jakékoli roční době a ze kterékoli světové strany, a máte zaděláno na evakuaci, kterou jsme zažili po pár odfouknutých stanech předposlední den. Není snad ale třeba čtenáře přesvědčovat o tom, že přesunutím 500 lidí do jedné velké

FOTO DANA OPRAVILOVA

EXPEDIČNÍ CENTRUM HEIMALAND

tělocvičny nenastal smutek a splín. Na připravený program, který zahrnoval výstupy na blízké kopce (zpravidla v minulosti vulkanicky činné), prohlídky lávových jeskyň, vyzkoušení kovařiny, službu místní komunitě a další, jsme vyráželi i ze svého náhradního útočiště. →

Zpátky do společného tábora

Potom se znova rozhýbala široká kola desítek autobusů a všechny subcamps se přestěhovaly na louky a pole Úlfjótsvatnu, nejsevernějšího skautského centra na světě. Mnozí účastníci se pak uchýlili do společnosti svých kamarádů z národních organizací. Nevím, jestli to bylo tím, že jsme se opravdu dobře sblížili v expedičním centru, nebo tím, že jsme na akci neměli žádné kamarády z domova; tak či tak náš kmen zůstal z velké části pohromadě i pro tuto část akce.

Po mezinárodním dnu, který se (prý jako obvykle) změnil v boj o ukořistění co nejvíce různých národních dobrot, jsme mohli vyražet do pěti různých progra-

mových vesnic. Čtyři z nich byly pojmenovány po čtyřech mýtických ochráncích Islandu: Drakovi (kulturní program), Orlovi (vyrobění vlastní zmrzliny, ha!), Býkovi (nové nápady, jak dosáhnout udržitelosti) a Obrovi (fyzické aktivity). Pátá se jmenoval Yggdrasil, a tak jako v severské mytologii strom stejného jména spojuje všechny světy, na mootu to byl stan, který spojil všechna světová náboženství a vyznání na jednom všeobjímajícím místě.

K tomu přidejme koncerty, ceremoniály, večerní diskotéky jedoucí na 100 % i bez kapky alkoholu, nádherné jezero s lodkami a prostě Island all around us, nekončící setkání a hovory s lidmi z celého světa...

Dlouhodobě se ukazuje, že nejlepší motivací k účasti na mezinárodní skautské akci je hovor s minulým účastníkem. Najděte si mě nebo kohokoli jiného... ale jen pokud jste předem smíření s tím, že pak už nebudete mít na výběr! ●

Nejbližší mezinárodní akce

- Roverway 2018 v Nizozemsku: fb.com/roverwayczechcontingent
- Středoevropské jamboree 2018 v Maďarsku: fb.com/CEJ2018cz
- Světové jamboree 2019 v USA: fb.com/WSJCzechContingent

Jak jsem jela na moot a nebyla ani servisák, ani účastník

ANNA BĚLKOVÁ – KLEA

Moje role byla na mootu nezvyklá, vtipná, ale nakonec jsem si lepší variantu vybrat nemohla. Jako jeden ze tří desítek zahraničních dobrovolníků jsem se během akce starala o údržbu a úklid záchodů, sprch a o odpadky. Pro servisáka, který jede na moot, to může znít jako nejhorší práce, a právě proto ji IST (mezinárodní servis tým) také nedělal. Organizátorům přišlo nefér, aby tuhle „špinavou“ práci dělali skauti a skautky, kteří si za moot zaplatili poměrně vysokou částku a měli by si spíš užít organizaci programu a práci s lidmi. A tak tuhle úlohu převzalo vedení skautského centra Úlfjótsvatnu, kde se moot konal. V centru se pravidelně střídají dobrovolníci z celého světa, na libovolnou dobu, ať už na 3 týdny, nebo na půl roku, a na moot byl dobrovolnický tým ještě posílen o dalších 20 lidí. A tak jsem se tam dostala já a se mnou ještě další dva Češi. Mimo nás tam byla velká parta Argentinců, Němci, Dánové, Finové, Angličané, Italové i Islandané. Náš tým, East side gang, dělal záchody na východní straně, 3× denně práce na zhruba hodinu. Ve volném čase jsme jezdili na kolech na výlety, potkávali se s účastníky z mootu nebo jenom tak chillovali a koukali na Hru o trůny v našem společném stanu. Myslím, že když se dá dohromady parta 30 lidí z celého světa, nemůže to dopadnout jinak než báječně, ať dělají cokoliv. A z čištění záchodů rozhodně vznikají nejlepší historky. Pro člověka, který nakonec bohužel na moot z finančních důvodů jet nemohl, to byla úplně nejlepší volba a jsem za ni moc vděčná. A mimochodem, když vyrazíte do Úlfjótsvatnu jako dobrovolníci během roku, čekají tam na vás mnohem lepší věci než čištění záchodů. Jestli uvažujete, že někam v létě vyrazíte dobrovolničit, vřele doporučuji tuhle nejsevernější skautskou základnu na celém světě.